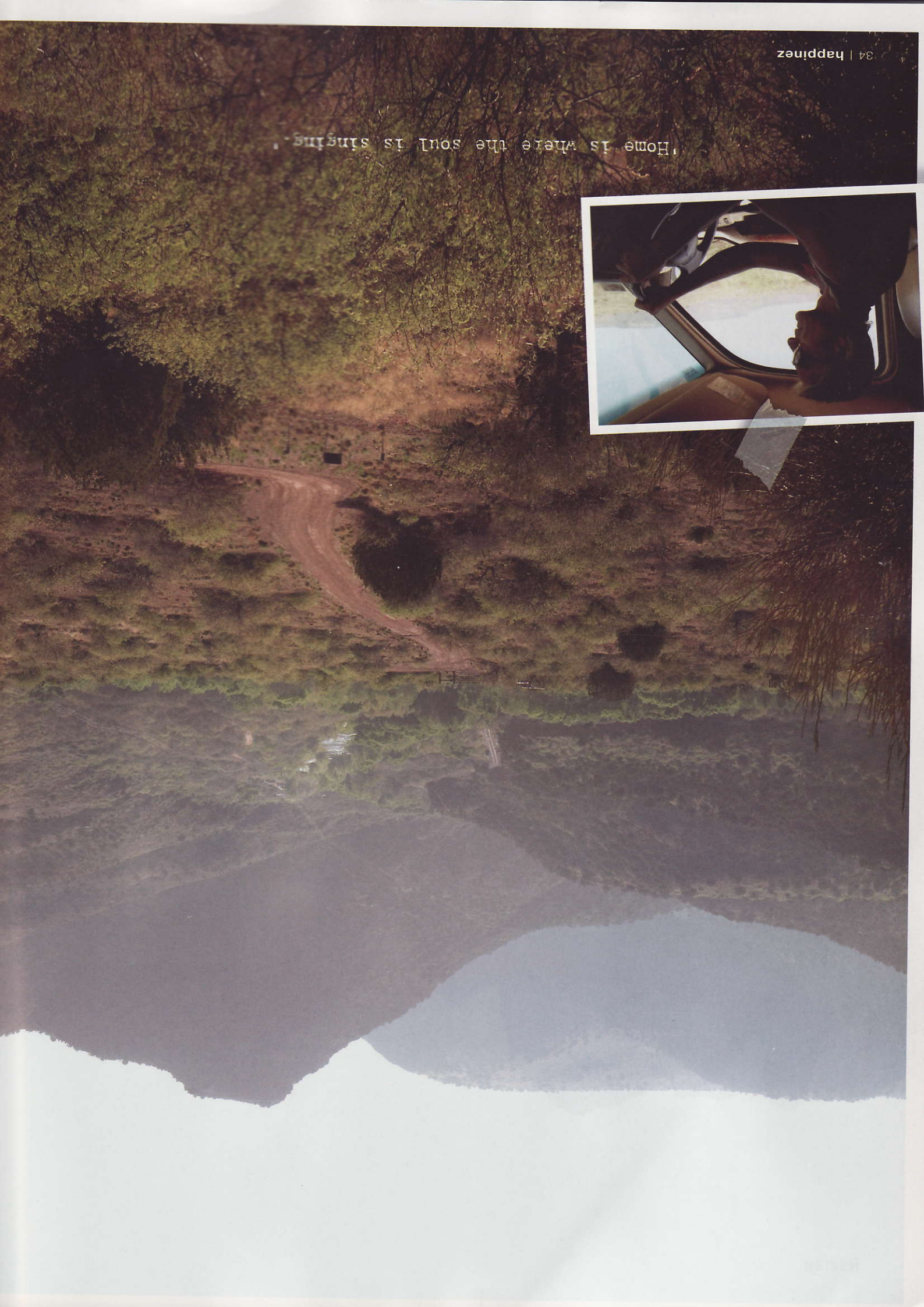

Ontmoeting met een sjamaan

Sedona, krachtplek in Arizona

"Home is where the soul is singing."

Sedona in Arizona wordt de meest mystieke plek van de Verenigde Staten genoemd. De rode aarde werkt als een magnetiet op spirituele zoekers en toeristen uit de hele wereld. Inez van Oord ging energie opladen en ontdekte *places of power*. In de imposante natuurgebieden én in haar eigen *body and soul*.

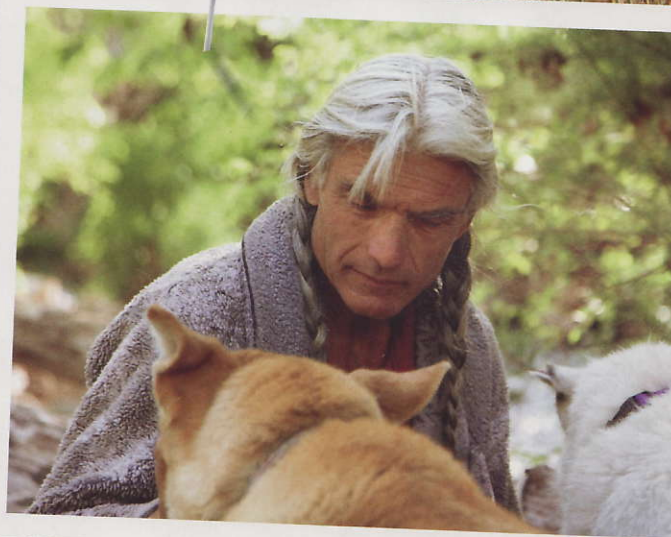
'Zie je er goed uit!' Bedoelen we dan de ogen die helder zijn, de huid die glanst? Het is het niet te benoemen en gaat het niet om één facet, één ding. Het is de totale straling. Zo'n uiterlijk heeft moeder Aarde in Sedona, Arizona. Een plek waar de aarde straalt. Letterlijk. Het dorpje is beroemd geworden vanwege de *vortex* die daar kan worden - een wervelende energie die volgens de kenners helend werkt en confronteert met jezelf. Zou het waar zijn?

Antrekkingskracht

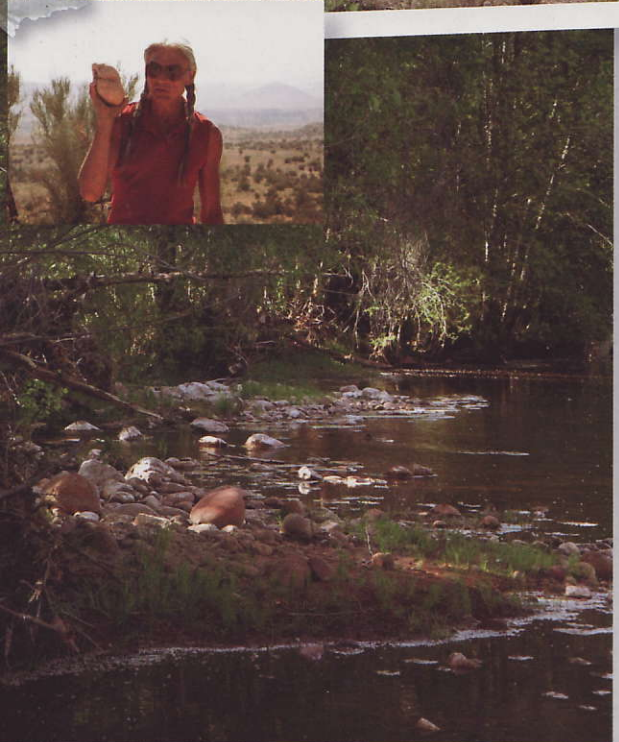
'Give this light in your eyes!' Ik schrik ervan. Amerikanen ervaren wij als een beetje dreven, althans als je net een dag in het land bent... Wij nuchtere Nederlanders zijn niet gemakkelijk een compliment, zeker niet aan een vreemde. Daar ontvang je aan de lopende band. Nee, niet nadenken of het gemeend is, het is leuk, positief, anders. 'Oh, you look so Sedona!' Of: 'Was Sedona calling you too?' Ik heb nog geen idee of de vortex van Sedona mij heeft geroepen. Het schijnt wel heel makkelijk voor mensen te overkomen. Ze voelen een bijna dwingende behoefte om alles achter zich te laten en te vertrekken naar deze stralende plek op aarde. Dit soort verhalen hoorde ik daar voortdurend, van mensen uit Japan, Nieuw Zeeland, Australië. Van Duitsers (veel!) en enkele Nederlander. Feit blijft dat ik ernaar toe wilde om het mee te maken, die wervelende energie die uit de aarde barst en je innerlijk masseert.

Observaties

Lang geleden noemde de grootste krant in dit land, de USA Today, Sedona 'the most beautiful place' in Amerika. Het is er ook zo ongelooflijk mooi, dat het bijna onecht is, een sprookje. Zeker als de zon wat zachter wordt en het rood, oranje staat te stralen, kan het bijna over het hoofd worden. Precies dit meest gefotografeerde landschap ter wereld, heeft krachtplekken waar de gemiddelde toerist niets van te weten komt. 'Vortex? I don't want to talk about it. It's a new religion. I am manager of the Red Rock State Park and we care about nature...' Toen we waren verkeerd gereden en kwamen blijkbaar op een gevoelig punt terecht. Sorry, maar het schijnt hebben we het wel over hetzelfde? Vortex is toch een meesterlijk staaltje - of staaltje - van de natuur. We waren op zoek naar Clay Miller, de man die bekend staat als >

mother nature specialist, een prachtige sjamaan, die zichzelf ook een *soul dreamer* noemt. Hij woont een half uur rijden buiten Sedona. Mensen kunnen bij hem terecht voor counseling, *soul retrieve* - noem het een geestelijke opknapbeurt. Clay Miller ziet eruit als een indiaan; die genen komen van moeders kant. Via zijn vader stroomt er ook Schots bloed door zijn aderen. De combinatie is blijkbaar krachtig, want deze man is heel begaafd en heldervoelend, maar tegelijkertijd heel aards en een met de natuur. Clay is verliefd op Arizona en vooral op deze plek. "De sluier tussen deze wereld en die andere is hier dunner. Dit is een *soul pilgrims* land. Dit gebied is zo mooi en zo magisch... iedereen voelt dat je hier vanzelf inzichten krijgt en persoonlijk kunt groeien."

En dat allemaal door deze vortex? Een sjamaan als Clay zal zich niet opwinden of zichtbaar druk maken over iets, maar toch zie ik de irritatie in zijn reactie. Voor hem is de natuur te groots om een ervaring toe te schrijven aan een vortex. "Het is een 'toeristen-ding' geworden. De mensen zijn zoekende, ze willen een houvast. En als dat een vortex kan zijn - op die en die plaats, precies onder die steen of bovenop dat plateau - dan gaat prompt iedereen daarheen en voelt en ervaart... Ik wil de vortexliefhebbers niet tegen spreken, maar maak het niet te belangrijk. De natuur, het totaal van wind, lucht, water, rotsen - alle elementen vibreren. Alles heeft zijn eigen geluid en samen maken ze muziek. Dat is de sleutel voor mij. En ja, Sedona heeft *places of power*. En die hebben zeker effect op ons. Maar maak het niet te belangrijk, maak er geen nieuwe religie van."

Heilige grond

Clay houdt van de aarde van Arizona, de rode, vurige aarde. "Als ik naar huis rijd en het wit en geel van de woestijn achter me laat en in de verte de Red Rocks zie, dan voel ik de energie veranderen. Dat rood doet wat met je!"

Hij zegt het niet zomaar. De verschillende rotsformaties in dit gebied werden door de Hopi en Apache indianen gebruikt voor rituelen. "De natuur werkt hier zo krachtig op je in, dat onze voorouders dit gebied heilig noemden. Dat is ook de reden dat ze er niet wonden. Bij sommige rotsen is de energie en de sfeer heel bijzonder, vredig... die laat je met rust. Dat zijn plekken om alleen maar naartoe te gaan voor een speciaal moment. Maar die rare westerlingen denken: dit voelt *great*, ik ga hier wonen of een hotel bouwen. Zoals het luxe Enchantment Resort met al die villa's van beroemdheden eromheen, vlakbij de Boynton canyon vortex. Een Apache zou het daar niet hebben uitgehouden, zo sterk werkt het op je in."

Ik mompel een beetje dat het nog wel meevalt in Sedona wat die energie betreft. Het is goed te doen, vind ik. Maar Clay heeft natuurlijk allang gezien dat ik - veelgebruiker van computers en mobiele telefoons - qua gevoeligheid geen Hiawatha ben. "Hoe meer je *in tune* bent met de natuur, hoe meer je voelt. Ga met me mee. Ik wil je iets laten ervaren op plekken waar bijna niemand komt."

Een half uur hobbelen we *off road* in zijn geweldige truck over de zandpaden buiten Sedona. De rode rotsen omringen ons. Clay zingt zijn liefdeslied over Arizona. "*You can see for miles and miles, Arizona where earth meets sky...*"

Een mooi moment, en toch voel ik me een beetje onrustig worden. Hij bouwt iets op en ik weet niet precies wat ik ermee aan moet.

We naderen een open plek, een soort plateau met in de verte het gebergte als een kom om ons heen. Hij wijst op de piramidevormige rotsformatie in het midden. En precies in lijn met de punt van die piramide heeft Clay een *Medicine Wheel* gebouwd. >

'Let the magic be there.'

Een geheime krachtplek in de Boynton Canyon, even noordelijk van Sedona, is een rots die volgens de overlevering door de *Native Americans* werd gebruikt voor inwijdingsrituelen. De sjamaan Clay Miller wees ons erop; veel inwoners van Sedona hadden er nog nooit van gehoord. De plek wordt Birthing Cave genoemd en al van een afstand begrijpen we waarom; de ingang van de grot heeft de vorm van een vagina. Het is een hele toer om erin te komen, maar uiteindelijk zit je in een grote baarmoeder en is de energie zo sterk voelbaar, zo stil, dat je met alle liefde nog lang ongebooren wilt zijn. Fotograaf Mirjam Bleeker (foto midden) voelde zich inderdaad herboren. Niet meteen. Want na afloop kreeg ze koude rillingen die dagen aanhielden... Bijzonder, wat die vortex-energie met je kan doen.

'Love your fear and it can not drive you.
Push it away and it owns you.'

terug naar het midden

Clay is deze cirkel niet zomaar een rijtje stenen, mooi rond neergelegd, maar een spiritueel centrum, symbool voor de ruimte waarin we leven. "Ga eens in het midden zitten, op die grote steen." Een beetje hulpeloos sta ik daar. Ik voel me totaal uitgedaagd, gek. Mijn hersens draaien op volle toeren. Wil ik dit wel? Ik doe dit voor een verhaal, maar hoe persoonlijk gaat het worden?

Clay zegt: "You have a beautiful strong mind." Dat heb ik vaker gehoord. En je denkt nog niet dat het een compliment is. "Your mind is strong as a stone" en hij geeft me een van de stenen uit de cirkel. Ik kijk naar mijn eigen *mind*, rollend in mijn handen. En hij geeft me nog een steen. En nog een. En nog een. Uiteindelijk bezwijk ik bijna onder het gewicht van mijn eigen *mindstones*.

Clay elkt je wat die sterke geest van je met je doet. Je wordt erdoor beheerst. Je denken neemt jouw leven over, als een grote rivier, jij hobbelt achter alle gedachten aan. Maar door, en verder. De *mind* haalt je uit je centrum, uit balans. Zorg dat je weer terugkomt in het midden, zoals nu hier, op die steen. *Let the soul speak*. Je bent een sterke vrouw, maar wapen je niet tegen emoties. Voel verdriet, voel teleurstelling. *You don't have to be strong. Feel strong.*"

Clay komt iets dichterbij me staan. Neemt alle stenen terug. "Ik heb het niet alleen over jou. Dit verhaal geldt voor veel mensen. Bijna iedereen in het Westen heeft om verschillende redenen de *soul* ingepakt. Soms uit angst, omdat je niet eerlijk durft te zijn. Angst om niet te mogen zijn die je wilt zijn. Angst om niet goedgekeurd te worden. We verdedigen ons tegen dat we niet beledigd willen worden, niet vernederd, niet gekwetst. Die draden van angst en frustratie hangen om ons heen als een web. En alle emoties vang je daarin op. Het is een persoonlijk geweven web als grote emotievanger. Je *mind* werkt als lijm, alles blijft plakken aan het web. *Love your fear and it can not drive you. Push it away and it owns you*. Probeer je emoties te ervaren, te omarmen, dat zet ze in beweging. *Emotion becomes e-motion, energy in movement.*"

Clay vraagt me een paar keer diep te ademen. "Een diepe inademing is de enige manier om jezelf terug te brengen bij onszelf. En stilte. Neem elke week tijd voor stilte, of liever nog elke dag. Probeer ook zo veel mogelijk in contact te zijn met de natuur, als het kan naakt. Naakt op een steen, naakt op de aarde. Dat brengt je terug naar je *soul*. Je *mind* brengt je alleen maar verder van huis. Denk daaraan als je het druk hebt, of in welke emotionele situatie je ook bent. Zoek stilte en adem!"

Clay loopt in stilte de heuvel af en gaan nog een half uur bij de rivier zitten. Stromend water langs keitjes in allerlei vormen. Met zijn honden komt hij naast mij zitten en zegt niets. Maar ik ben stil, kan even niets meer uitbrengen. Maar die plek is wonderbaarlijk mooi. Clay is actief en sereen, tegelijkertijd. Ik weet zeker dat hij iets voor mij doet op dit moment. Het is de kracht, zo voelt het. Spontaan uit ik een diepe zucht en totaal opgelucht lopen we terug. De zon zakt, Clay zingt bij de cirkel nog een lied, slaat op de trommel en sluit af met een melodie op de fluit.

Clay luistert naar je eigen muziek

Clay zegt: "De *Great Spirit* wil door ons heen een lied laten horen. En ieder instrument is een stem. Er is maar een beperkt aantal noten en toch kun je er onbeperkt mee componeren. Het hout fluit klinkt anders, het is maar net waar het hout vandaan komt. Cederhout uit het >

In de omgeving van Sedona zijn verschillende punten aangewezen als vortex. Het gaat dan om een plek in de natuur waar de energie sterk wervelt en - voor wie er gevoelig voor is - ook ervaren kan worden. Op sommige plekken is de vortex heel subtiel, op sommige heel aanwezig en voelbaar. Je stapt er als het ware in - alsof je in een bad stapt van onzichtbaar water. Heel bijzonder. De meest indrukwekkende plek was voor mij aan de voet van de Cathedral Rock, de kathedraal van rode rotsen. In dit prachtige gebied was het zo sereen en de lucht zo actief, tintelend, dat het bijna onmogelijk is om op die plek ongelukkig te zijn. Onderaan de berg staan honderden stenen torentjes, grappige souvenirs van andere gelukkige bezoekers.

De natuur als sjamaan

Volgens sjamaan Clay Miller kun je de natuur beschouwen als een *soul medicine*. Cliënten, bezoekers neemt hij mee naar buiten en via de natuur worden de inzichten op een presentatieplaatje aangeboden.

Dat kun je ook hier in de natuur doen. Samen met je vriend, vriendin, partner. Een paar voorbeelden van hoe Clay dat doet:

- zoek een steentje, een noot, een blad of iets dergelijks. Vertel waarom je die vorm hebt uitgekozen. Wat zegt dat over je?
- zoek een stok. Kijk ernaar als je levensstok, als een symbool voor je leven. Is hij recht of kronkelig, gebroken, soepel, stijf? Kijk naar de dieren, de boodschappers in de natuur. Elk dier geeft je boodschappen, die zijn voor iedereen anders. Ervaar je de mier bijvoorbeeld als symbool voor geduld, rustig bouwen, verder werken en samen kijken naar het eindresultaat? Of juist als nietig, zinloos, er komt geen einde aan het werk... Hoe ervaar je dat in je eigen leven?
- zoek het water op en vertel wat water voor je betekent.
- als je iets aan moeder Aarde wilt geven, wat zou je dan in het midden van de cirkel neerleggen?
- Een bloem, een steen, een voorwerp?
- wat is een spinnenweb voor jou? Zit je erin gevangen, of staat het web voor jou symbool voor de wereld waarin we leven. Is alles met elkaar verbonden?
- welke vogel komt er vandaag voorbij en vertelt hij je iets (of niets)?
- *Great Spirit* laat zich overal zien of voelen. De wind, de regen, de zon. Elementen met eigen verhalen. Je kunt je openen om ze te horen.

en is anders dan ceder uit het westen. Walnoot heeft een andere resonantie dan berk. Houten fluit geeft meer resonantie dan een stenen. Dus het is het beste om niet te hard te zijn, want bij mensen werkt het net zo. Zacht hout geeft de mooiste klank. Daarom is het voor ons zo belangrijk wat zachter te worden, zodat ons lied kan resoneren in de wereld. We verharden onszelf als bescherming. Dat begint in de *mind* met een bepaalde overtuiging en vervolgens zien we het terug in ons lichaam. We zetten ons schrap, we maken ons groot, we verdedigen onszelf, armen over elkaar, kom maar op wereld! Het is dit prachtige instrument, ons lichaam, is feitelijk de *doorway to the soul*. Onze overlevende *mind* weeft gedachten om ons heen, als draden om de fluit. De openingen raken ingeklemd door emoties die in het lichaam blijven zitten en je eigen geluid komt er niet meer uit. In mijn sessies probeer ik die touwen te ontwarren zodat *you're soul's song* kan klinken. Ik probeer mensen zachter te maken, zodat ze weer bij het stille in zichzelf, misshien wel het heiligste deel in zichzelf terecht komen. We zijn, bijna niemand uitgezonderd, bang voor onze gevoelens, onze eigen muziek. En omdat we er bang voor zijn, verharden we. Dan zie je ons niet, hoor je ons niet, maar alles is er nog steeds, de angst, de wraak, de woede, de frustratie.... Het is alleen verpakt, in een harde schil. Maar hier, op deze harde zandgrond, zorgt de regen voor het leven. Zo kunnen tranen een bron zijn voor nieuw leven."

dat moment wakkert de wind aan en vliegt een grote roofvogel over ons heen. Het is een havik. Met vragende ogen kijk ik hem aan, want het is een raar moment en het is maar even. Laat de *Great Spirit* zich horen? "O ja, altijd. Let voortaan maar op. Alles is in beweging. *Places of power* vind je overal. Onder een steen, in de ogen van een indianen, een vogel in de tuin, de wind, het water van de zee. De boodschappers van de *Great Spirit* omringen ons. Leer ernaar te kijken, *open the doorway to your soul*." 🌿

REIZEN VAN OORD FOTOGRAFIE MIRJAM BLEEKER

Bezoek aan Sedona

Voor Europeanen bezoeken nu Amerika vanwege de gunstige wisselkoers. Wie van plan is om een mooie rondreis door het westen van Amerika te gaan maken, zou ook een bezoekje brengen aan Sedona en Clay Miller. Want een dag of middag met deze sjamaan is absoluut de moeite waard en kan voor buitengewone inzichten zorgen. Sedona is een prachtig dorp om een paar dagen te verblijven en de verschillende vortex-punten liggen allemaal in natuurgebieden die indrukwekkend mooi zijn. Voor Clay Miller: www.arizonahealingtours.com/

Getting there

Vlieg naar Phoenix en reden in onze huurauto in ± 2,5 uur naar Sedona. Vanaf Sedona is het ongeveer drie uur rijden naar de Grand Canyon. Daarom is Sedona ook een interessante bestemming, omdat je een combinatie kunt maken met andere Amerikaanse bezienswaardigheden in de omgeving.

